

somheder, fra 8 934 000 Kr. til 12 773 000 Kr. Paa Finanslovforslaget for 1922—23 var Statsvirksomhedernes Udbytte opført med ÷ 3 506 000 Kr., saaledes at der her er en Opgang fra forrige Aar paa 16 279 000 Kr. Dette Udbytte af Statsvirksomhederne vilde jo kunne ansættes noget større, hvis man havde kunnet bringe i Regning den Nedgang i Konjunkturtillæget, der vil komme, og som sandsynligvis ikke bliver mere end 3½ Mill. Kr.; med en Del af dette Beløb vilde Overskuddet paa § 2 kunne forøges.

Hvad de løbende Udgifter paa §§ 8—25 angaar, var de oprindelig paa Finanslovforslaget anslaaet til 362 147 000 Kr., medens de paa Finanslovforslaget i dets endelige Skikkelse er anslaaet til 351 825 000 Kr. Det er vistnok første Gang, det er hændet, at et Finanslovforslag efter at have gennemgaaet Behandlingerne i Folketinget paa Driftsparagrafferne, §§ 8—25, viser en saa væsentlig mindre Udgift end det oprindelige Forslag. Aarsagen hertil er jo bekendt. Det er de betydelige Nedskæringer, der er foretaget, idet man for i nogen Maade at opveje Indtægtsnedgangen, som altsaa er ca. 28¼ Mill. Kr., har maattet tilvejebringe betydelige Udgiftsreduktioner. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, regner Regeringen desuden med Vedtagelsen af de tre midlertidige Skattelove, Chokoladeskatten, Restaurationsskatten og den saakaldte Luksustoldlov; hvis disse vedtages, vil Indtægterne forøges med ca. 25 Mill. Kr. Desuden haaber Regeringen paa Vedtagelsen af det Forslag, som er indbragt om Udstedelse af Statsobligationer; Indtægten ved Salget af disse, ca. 10 Mill. Kr., skal jo anvendes til Erhvervelse af produktive Aktiver. Endelig havde Regeringen regnet med en betydelig Nedgang paa Konjunkturtillæget, en Nedgang, som altsaa nu bliver væsentlig mindre end anslaaet.

Som Finanslovforslaget nu foreligger, skulde Resultatet, naar jeg bringer i Regning de tre midlertidige Loves Fornyelse, Vedtagelse af Loven om Udstedelse af Statsobligationer, en Nedgang i Konjunkturtillæget paa 3 400 000 Kr. og en mindre Besparelse ved en Nedgang i Honorarer, som ikke nøjagtigt kan opgives endnu, bliye et samlet Overskud paa disse Paragraffer i Forbindelse med § 26 paa ca. 34½ Mill. Kr. Jeg havde imidlertid ønsket at have 43 Mill. Kr. til Raadighed for at kunne raade over denne Margin til Tillægsbevillingsloven, og da der altsaa kommer til at mangle ca. 8½ Mill. Kr., er det min

Hensigt at søge disse 8½ Mill. Kr. indvundet ved Forhøjelse af forskellige Luksusafgifter, og desuden, som jeg haaber, nogle Millioner ud derover, saa den Margin, der staar til Raadighed, kunde blive noget forstærket.

Jeg skal for øvrigt bemærke til § 26, at Udgifterne er bragt væsentligt ned i Sammenligning med det oprindelige Forslag. De var 42 888 000 Kr. i det oprindelige Forslag og er her 34 812 000 Kr. En Sammenligning med Finansloven for 1922—23 viser, at Udgifterne paa §§ 8—26 inklusive i det foreliggende Forslag er henved 28 Mill. Kr. mindre end det Beløb, der var opført paa Finansloven for 1922—23, og samtidig er der som nævnt paa § 2 i Forhold til § 2 paa Finansloven for 1922—23 en Indvinding paa 16 279 000 Kr. Dette betegner altsaa en decideret Fremgang paa Finanslovforslaget i Sammenligning med den for indeværende Finansaar vedtagne Finanslov.

Ejsing: Den højtærede Formand har gjort opmærksom paa, at vi først har faaet Finanslovsforslaget hertil i Gaar. Da Lovforslaget er kommet saa sent hertil, vil der ikke for mig være Anledning til at holde nogen lang Tale om det, men nogle Bemærkninger har jeg dog Lyst til at gøre. Vi er Folketingets Finansudvalg taknemmelige for, at det tager fat paa Arbejdet straks, saa snart Finanslovforslaget er forelagt, for skulde Udvalget vente, til første Behandling i Folketinget var tilendebragt, vilde vi jo ikke have kunnet faa Finanslovforslaget herover i en nær Fremtid. Og skønt vi jo i fuldt Maal anerkender Folketingets Forhaandsret til at behandle Finanslovforslaget, vilde vi dog gerne for os hævde Ret til ogsaa at tale med, hævde, at vor Behandling ikke just kun er formel. Jeg mener ogsaa, at dette fremgaar af Begivenhederne i tidligere Aar, hvor Finanslovforslaget flere Gange er blevet forandret her i Tinget og sendt tilbage til Folketinget, ja det har endogsaa til Tider maattet hayne i Fællesudvalg, inden de ganske vist mindre Strids-spørgsmaal er blevet afgjort.

Jeg har villet nævne dette, fordi jeg mener, det er Kendsgerninger, som vi ikke behøver at skjule. — Den gamle Historie om de syv fede og de syv magre Aar kan vi godt tænke paa nu. Vi lever jo i en Nedgangsperiode. Vi har hørt en af vore ledende Mænd paa det økonomiske Omraade sige, at han var Optimist, og at han burde være Optimist paa en saadan Plads som den, han indtog. Desværre tror jeg, at vi alle